

УДК 342.511

DOI: <https://doi.org/10.31359/1993-0941-2025-49-67>

*І. В. Яковюк, д.ю.н., професор, професор кафедри
Європейського права Національного юридичного
університету імені Ярослава Мудрого
ORCID ID: 0000-0002-8070-1645*

*О. Ю. Лялюк, к.ю.н., доцент, доцент кафедри
Державного будівництва Національного юридичного
університету Імені Ярослава Мудрого
ORCID ID: 0000-0003-1214-0580*

ДОПОМІЖНІ ОРГАНИ ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ У МЕХАНІЗМІ ЗДІЙСНЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Анотація. Стаття присвячена аналізу ролі та функцій допоміжних органів при Президентові України у механізмі здійснення публічної влади.

В роботі проведено аналіз нормативно-правових актів, що регулюють діяльність допоміжних органів при Президентові України. Розглядається правовий статус й функції цих органів, а також вплив на ухвалення стратегічних рішень. Висвітлюються основні проблеми та виклики, з якими стикаються ці органи, зокрема, дублювання повноважень, їх недостатня прозорість та обмеженість форм реалізації.

Особлива увага приділяється питанням взаємодії цих органів з іншими органами публічної влади, їх внеску в координацію політичних процесів

та забезпеченню ефективного виконання президентських повноважень.

Ключові слова: *Президент України, державна політика, допоміжні органи, допоміжні органи при Президентові України, апарат глави держави, реалізація президентських повноважень, представники Президента.*

Постановка проблеми. Актуальність дослідження допоміжних органів при Президентові України зумовлена зростаючою роллю цих органів у забезпеченні ефективного функціонування глави держави в умовах складних соціально-політичних, економічних та воєнних викликів.

В умовах зростаючого посилення правового статусу Президента, особливо в умовах воєнного стану в Україні, допоміжні органи стають основними центрами розроблення президентських рішень. У зв'язку з цим вони отримують можливість суттєвого впливу на здійснення державного управління, євроінтеграцію, децентралізацію та антикорупційні реформи. Водночас, ефективність діяльності допоміжних органів при Президентові України потребує вдосконалення чинного законодавства напрямку підвищення прозорості їх роботи та уникнення надмірної концентрації влади.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-правові та історичні питання становлення та функціонування інституту глави держави та допоміжних органів при Президентові України розглядалися у працях таких вчених, як Ю. П. Битяка, І. І. Бодрової, В. І. Головатенко, І. М. Петріва, Н. Г. Плахотнюк, С. Г. Серьогіної, Ю. М. Тодики, В. Д. Яворського та інших.

Мета статті полягає у комплексному дослідженні важливих елементів правового статусу допоміжних органів при Президентові України в процесі формування державної політики, зокрема, їх структури, функцій та ролі в цьому процесі.

Виклад основного матеріалу. Сучасна конституційна модель функціональної взаємодії вищих органів державної влади в Україні передбачає обов'язкове формування допоміжних структур вищими органами державної влади, адже обрання раціональної моделі управління та організація ефективної взаємодії здатні забезпечити успішне вирішення політико-правових та соціально-економічних проблем. Особливе місце серед до-

поміжних державних органів посідають допоміжні структури при Президентові України, що обумовлено найбільш інтенсивною, порівняно з допоміжними структурами інших органів державної влади, взаємодією їх з усіма органами публічної влади, інститутами громадянського суспільства, іноземними та міжнародними суб'єктами [1].

Відповідно до п. 28 ст.106 Конституції України [9] Президент України створює у межах коштів, передбачених у Державному бюджеті України, для здійснення своїх повноважень консультативні, дорадчі та інші допоміжні органи і служби. Техніко-юридична конструкція зазначеного положення Основного Закону свідчить про те, що родовою ознакою органів, що входять до складу апарату Президента України, є їх допоміжний характер. Вони не наділені державно-владними повноваженнями і не несуть конституційно-правової відповідальності, на відміну від глави держави. Особливості діяльності таких органів визначаються участю їх у здійсненні повноважень Президента. Вони функціонально зорієнтовані на забезпечення цілей його діяльності, розвитку держави в цілому, що окреслює широкий спектр предметної підвідомчості президентського апарату [2].

Необхідність та важливість утворення відповідних допоміжних органів при Президентові України впливає з кількох перелічених умов.

По-перше, з огляду на значну кількість суспільних процесів, які відбуваються в Україні та потребують належного реагування усіма органами публічної влади та главою держави, є логічним утворення таких органів, до складу яких входять представники різних сфер суспільного життя.

По-друге, оскільки в Україні запроваджено воєнний стан, Президент України повинен забезпечити максимально ефективну роботу усіх без виключення гілок влади.

По-третє, існує необхідність виконання конкретних пунктів Рекомендації Європейської Комісії щодо статусу України на членство в Європейському Союзі [3], що є вкрай необхідною запорукою подальшої підтримки у світлі проведення в Україні низки реформ [4].

Конституційна модель інституту президентства в Україні зорієнтована на інституційно сильного главу держави, здатного збалансовувати діяльність та узгоджувати взаємодію усіх гілок влади. За цих політико-правових умов допоміжні органи, що створюються при главі держави, функціонально зорієнтовані на забезпечення цілей діяльності Президента України, розвитку держави в цілому, що визначає широкий спектр предметної підвідомчості президентського апарату [1].

Повнота та ефективність реалізації повноважень глави держави багато у чому залежить від забезпечення необхідних правових умов діяльності його допоміжних органів, перш за все чіткого закріплення їх правового статусу, правового механізму реалізації покладених на них задач, а також встановлення гарантій правового, організаційного характеру щодо недопущення зловживань з боку допоміжних структур [1].

Слід акцентувати увагу на тому, що допоміжні органи при Президенті України мають умовний поділ на кілька груп – ті, які передбачені Конституцією України та ті, що утворюються згідно з рішенням Президента України.

Аналізуючи органи, які належать до групи конституційно-закріплених або обов'язкових, варто звернути увагу на Раду національної безпеки і оборони України. Рада національної безпеки і оборони України відповідно до ст. 107 Конституції України [9] та ст. 1 Закону України «Про Раду національної безпеки і оборони України» [5] є координаційним органом з питань національної безпеки і оборони при Президенті України.

РНБО є ключовим органом у системі забезпечення національної безпеки держави, що відіграє центральну роль у формуванні та реалізації державної політики у сфері оборони та безпеки. Правовий статус цього органу має важливе значення для забезпечення стабільності в управлінні національною безпекою та обороною.

Основними функціями РНБО є:

– внесення пропозицій главі держави, що стосуються реалізації засад внутрішньої і зовнішньої політики у сфері національної безпеки та оборони;

– координація та контроль за діяльністю органів виконавчої влади у сфері національної безпеки і оборони у мирний час, а також в умовах воєнного або надзвичайного стану або ж у ситуаціях які загрожують національній безпеці України.

Одним з основних аспектів діяльності РНБО є його взаємодія з іншими органами виконавчої влади та правоохоронними органами. Зокрема, Рада національної безпеки і оборони забезпечує координацію між Міністерством оборони України, Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України та іншими органами, що мають відношення до національної безпеки. Важливим є те, що РНБО має право надавати пропозиції та рекомендації органам державної влади щодо змін у політиці національної безпеки, а також здійснювати контроль за виконанням своїх рішень.

Важливу роль у налагодженні конструктивної співпраці та забезпеченні ефективного здійснення компетенції глави держави відіграє інститут представників Президента України, які є посадовими особами, що уповноважуються Президентом виступати від його імені й забезпечувати взаємодію між главою держави і відповідними органами державної влади, розв'язувати питання, що виникають у взаємовідносинах між ними. Запроваджені посади представників Президента України у Верховній Раді України, Кабінеті Міністрів України, Конституційному Суді України. Усі вони включені до структури апарату глави держави та призначаються на посаду Президентом України на строк його повноважень [1].

Питання організації діяльності представників Президента України регулюються відповідними положеннями, затвердженими указами Президента України.

Основними завданнями представників Президента України є забезпечення постійного зв'язку між Президентом України та відповідним органом влади; участь у встановленому порядку в роботі відповідного органу; представлення позиції Президента України перед відповідними органами; моніторинг актів, що видаються цим органом; інформування Президента України про діяльність органу державної влади, внесення йому пропозицій; участь у підготовці документів і матеріалів, що вносяться

Президентом до відповідного органу; вирішення питань, що виникають у взаємовідносинах між ними [1].

Представник Президента України у Верховній Раді України: (1) бере участь у встановленому порядку в засіданнях Верховної Ради України, її постійних та тимчасових комісій, депутатських фракцій, а також в інших заходах, що здійснюються Верховною Радою України, її органами та посадовими особами; (2) представляє на засіданнях Верховної Ради України, її комітетів та тимчасових комісій проекти законів, пропозиції Президента України до законів, повернутих главою держави для повторного розгляду, а також інших документів, внесених Президентом України; (3) інформує Президента України про хід і результати розгляду у Верховній Раді України та її органах документів, внесених Президентом України; (4) бере участь у підготовці проектів законів, матеріалів до доповідей, звернень та інших документів, які вносяться Президентом України на розгляд Верховної Ради України; (5) відповідно до наданих повноважень представляє подання Президента України до Верховної Ради України про призначення, звільнення, одержання згоди на призначення, звільнення відповідних посадових осіб; (6) вносить в установленому порядку на розгляд Президента України у разі потреби пропозиції щодо представлення, супроводження у Верховній Раді України внесених Президентом України законопроектів, а також пропозицій до законів, повернутих Президентом України для повторного розгляду; (7) сприяє зміцненню контактів, організації зустрічей Президента України з головами комітетів, тимчасових комісій, керівниками депутатських фракцій Верховної Ради України; (8) здійснює моніторинг проектів законів, постанов Верховної Ради України, внесених іншими суб'єктами законодавчої ініціативи, бере участь у здійсненні аналізу таких проектів, зокрема з питань, що виникають у взаємовідносинах Президента України з Верховною Радою України, та в разі потреби вносить відповідні пропозиції [6].

Представник Президента України у Верховній Раді України має право в установленому порядку: ініціювати запити щодо одержання, одержувати необхідні для виконання своїх повноважень матеріали та інформацію від комітетів і тимчасових ко-

місій, депутатських фракцій, інших органів Верховної Ради України, а також структурних підрозділів її апарату; вносити пропозиції щодо підготовки законопроектів, інших документів для внесення Президентом України до Верховної Ради України; вносити пропозиції щодо утворення експертних та робочих груп з окремих напрямів своєї діяльності, залучення спеціалістів, науковців та експертів для виконання покладених на нього завдань; користуватись інформаційними базами даних Адміністрації Президента України, державними, в тому числі урядовими, системами зв'язку та комунікацій, іншими технічними засобами [6].

Представник Президента України у Верховній Раді України відіграє ключову роль у формуванні та реалізації державної політики. Він забезпечує координацію і взаємодію між апаратом глави держави та законодавчим органом влади, тобто є каналом комунікації, який допомагає узгодити законодавчі ініціативи Президента України з Парламентом і забезпечити їх успішне прийняття.

Посада Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України є важливою для забезпечення ефективної взаємодії між главою держави та урядом. Ця посада служить механізмом координації та контролю, що допомагає реалізувати політику, визначену Президентом України.

Представник Президента України у Кабінеті Міністрів України: (1) бере участь у засіданнях Кабінету Міністрів України, представляє на засіданнях Кабінету Міністрів України, урядових комітетів, а також його консультативно-дорадчих та інших органів позицію Президента України з питань, що розглядаються, та інформує главу держави про хід та результати такого розгляду; (2) здійснює моніторинг актів та в разі потреби проектів актів Кабінету Міністрів України, вносить Президентові України пропозиції щодо зупинення дії актів Кабінету Міністрів України у разі їх невідповідності Конституції України; (3) вносить Президентові України пропозиції щодо підготовки проектів законів, а також актів Президента України з питань, що стосуються діяльності Кабінету Міністрів України, бере участь у розробленні таких проектів; (4) бере участь у розробленні проектів законо-

давчих актів, які вносяться Президентом України або за його дорученням Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України з питань діяльності Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади [7].

Представник Президента України у Кабінеті Міністрів України має право брати участь в обговоренні питань, які розглядаються на засіданнях Кабінету Міністрів України, урядових комітетів, постійних і тимчасових робочих органів, а також консультативно-дорадчих та інших органів, утворених Кабінетом Міністрів України, відповідно до позиції Президента України вносити пропозиції, робити застереження, давати пояснення; ініціювати запити щодо одержання, одержувати необхідні для виконання своїх повноважень матеріали та інформацію від Кабінету Міністрів України, в тому числі про порядок денний засідання Кабінету Міністрів України разом із відповідними матеріалами, протоколи, стенограми засідань Кабінету Міністрів України, засідань урядових комітетів, а також про проекти законів та інших нормативно-правових актів, які розробляються на виконання доручень Президента України; запитувати та одержувати від міністерств, інших центральних органів виконавчої влади необхідні для виконання своїх повноважень матеріали та інформацію, проекти законів та інших нормативно-правових актів, які розробляються на виконання доручень Президента України; вносити пропозиції щодо утворення експертних та робочих груп з окремих напрямів своєї діяльності, залучення спеціалістів, науковців та експертів для виконання покладених на нього завдань; користуватись інформаційними базами даних Офісу Президента України, державними, в тому числі урядовими, системами зв'язку та комунікацій, іншими технічними засобами; визначати уповноважених осіб для участі у засіданнях Кабінету Міністрів України, урядових комітетів [7].

Представник Президента України у Кабінеті Міністрів України допомагає уникнути конфліктних ситуацій між Президентом України та урядом, що можуть призвести до неузгодженості у формуванні державної політики, забезпечуючи дії уряду відповідно стратегічному курсу, визначеному Президентом України.

Представник Президента України у Кабінеті Міністрів України є необхідним елементом сучасної системи державного управління в Україні. Він допомагає забезпечити стабільність, ефективність і злагодженість у діяльності вищих органів виконавчої влади, що є ключовим для реалізації реформ та досягнення цілей державної політики.

Представник Президента України у Конституційному Суді України представляє на постійній основі у Конституційному Суді України Президента України як суб'єкта права на конституційне подання, бере участь у конституційному провадженні [8].

Представник Президента України у Конституційному Суді України уповноважений брати участь у підготовці та провадженні у справах у Конституційному Суді України без додаткового спеціального доручення Президента України. У разі потреби для представлення позиції Президента України у Конституційному Суді України можуть залучатися й інші особи, визначені Президентом України.

Представник Президента України у Конституційному Суді України: (1) координує підготовку проектів конституційних подань Президента України до Конституційного Суду України, відповідних документів та матеріалів, що підлягають розгляду Конституційним Судом України; (2) вчиняє як представник суб'єкта права на конституційне подання, учасник конституційного провадження всі дії, передбачені Законом України «Про Конституційний Суд України» та Регламентом Конституційного Суду України; (3) вносить за дорученням Президента України зміни та уточнення до конституційних подань, внесених до Конституційного Суду України Президентом України, позиції глави держави щодо конституційних подань інших суб'єктів права на конституційне подання, в тому числі під час розгляду справ Конституційним Судом України; (4) інформує Президента України про хід та результати розгляду справ у Конституційному Суді України, в разі потреби подає Президентові України пропозиції щодо забезпечення виконання рішень Конституційного Суду України; (5) бере за дорученням Президента України участь у розробленні та правовій експертизі проектів нормативно-правових актів, в опрацюванні інших документів [8].

Представник Президента України у Конституційному Суді України для здійснення своїх повноважень має право взаємодіяти з відповідними посадовими особами Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Верховного Суду України, інших органів державної влади, а також з органами місцевого самоврядування, установами та організаціями; брати участь в обговоренні питань, які розглядаються на засіданнях Кабінету Міністрів України, його органів у зв'язку з підготовкою пропозицій щодо внесення Президентом України до Конституційного Суду України конституційних подань, вносити пропозиції, робити застереження, давати пояснення; запитувати та одержувати необхідні для здійснення своїх повноважень матеріали і відомості від органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування; ініціювати створення експертних та робочих груп для підготовки узгоджених пропозицій [8].

Посада представника Президента України у Конституційному Суді України є вкрай важливою, оскільки вона забезпечує прямий зв'язок між главою держави та органом конституційної юстиції. Цей представник є ключовим інструментом для захисту конституційних прав і свобод громадян, а також реалізації державної політики відповідно до Конституції України.

Висновки. Допоміжні органи при Президентові України відіграють ключову роль у формуванні та реалізації державної політики, забезпечуючи ефективну координацію між гілками влади та сприяючи реалізації стратегічних цілей держави.

Представники Президента України у Верховній Раді України, Кабінеті Міністрів України, Конституційному Суді України виконують функції посередників, які забезпечують узгодженість дій між законодавчою, виконавчою та судовою гілками влади, а також сприяють реалізації президентських ініціатив у сфері формування та реалізації державної політики.

Допоміжні органи при Президентові України є важливим інструментом забезпечення ефективного управління державою, посилення її інституційної спроможності та реалізації стратегічного курсу. Їхня діяльність сприяє збалансованості влади, підвищенню ефективності державної політики та зміцненню демократичних процесів в Україні.

Представники Президента України це не просто формальні посади, а дієвий механізм, що забезпечує стабільність державного управління. Діяльність представників Президента України є невід'ємною частиною системи, що забезпечує єдність та ефективність формування та реалізації державної політики в Україні.

Список використаних джерел:

1. Битяк Ю. П., Серьогіна С. Г., Бодрова І. І. Правове регулювання організації та діяльності апарату глави держави: зарубіжний та вітчизняний досвід. *Нац. акад. прав. наук України, НДІ держ. буд-ва та місц. самоврядування. Серія «Наукові доповіді»*. 2012. Вип. 6. Харків:Оберіг. 140 с. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/1754/1/Butjk_Serogina_Bodrova_2012.pdf
2. Бодрова І. І. Система допоміжних органів при Президентові України. *Державне будівництво та місцеве самоврядування*. 2012. Вип. 23. С. 94–105. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2013/1/Bodrova_94.pdf
3. Рекомендації Європейської Комісії щодо статусу України на членство в ЄС | EEAS. *Представництво Європейського Союзу в Україні*. 2022. 17 черв. URL: https://www.eeas.europa.eu/delegations/ukraine/%D1%80%D0%B5%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97-%D1%94%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D1%97-%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D1%96%D1%81%D1%96%D1%97-%D1%89%D0%BE%D0%B4%D0%BE-%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%81%D1%83-%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B8-%D0%BD%D0%B0-%D1%87%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE-%D0%B2-%D1%94%D1%81_uk?s=232
4. Крайній П. Адміністративно-правовий статус консультативно-дорадчих органів при Президентові України в сучасних умовах. *Ерліхівський журнал*. 2022. Вип. 6. С. 65–71. URL: <https://journals.chnu.chernivtsi.ua/index.php/Ehrlich/article/view/21/14>
5. Про Раду національної безпеки і оборони України: Закон України від 05.03.1998 р. № 183/98-ВР. *Відомості Верховної Ради України. (ВВР)*. 1998. № 35. Ст. 237. Редакція від 29.07.2023р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/183/98-%D0%B2%D1%80#Text>
6. Про Положення про Представника Президента України у Верховній Раді України: Указ Президента України від 15.02.2008 р. № 133/2008. *Офіційний вісник України*. 2008. № 13. Ст. 323. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/133/2008#Text>

7. Про Положення про Представника Президента України у Кабінеті Міністрів України: Указ Президента України від 15.02.2008 р. № 132/2008. *Офіційний вісник України*. 2008. № 13. Ст. 322. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/132/2008#Text>
8. Про Представника Президента України у Конституційному Суді України: Указ Президента України від 27.07.2007 р. № 667/2007. *Офіційний вісник України*. 2007. № 57. Ст. 2276. Редакція від 16.01.2013 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/667/2007#Text>
9. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України. (ВВР)*. 1996. № 30. Ст. 141. Редакція від 01.01.2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

REFERENCES :

1. Bytiak Yu. P., Serohina S. H., Bodrova I. I. (2012). Pravove rehuliuвання orhanizatsii ta diialnosti aparatu hlavy derzhavy: zarubizhnyi ta vitchyzniani dosvid. Nats. akad. prav. nauk Ukrainy, NDI derzh. budva ta mists. samovriaduvannya. Seriia «Naukovi dopovidi». 2012. Vyp. 6. Kharkiv: Oberih. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/1754/1/Butjk_Serogina_Bodrova_2012.pdf
2. Bodrova I. I. (2012). Systema dopomizhnykh orhaniv pry Prezydentovi Ukrainy. *Derzhavne budivnytstvo ta mistseve samovriaduvannya*. Issuer. 23. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2013/1/Bodrova_94.pdf
3. Rekomendatsii Yevropeiskoi Komisii shchodo statusu Ukrainy na chlenstvo v YeS|EEAS. Predstavnytstvo Yevropeiskoho Soiuzu v Ukraini. 2022. 17 cherv. URL: https://www.eeas.europa.eu/delegations/ukraine/%D1%80%D0%B5%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D0%B5%D0%BD%D0%B4%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97-%D1%94%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D0%B5%D0%B9%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%BE%D1%97-%D0%BA%D0%BE%D0%BC%D1%96%D1%81%D1%96%D1%97-%D1%89%D0%BE%D0%B4%D0%BE-%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%83%D1%81%D1%83-%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D0%B8-%D0%BD%D0%B0-%D1%87%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE-%D0%B2-%D1%94%D1%81_uk?s=232
4. Krainii P. (2022). Administratyvno-pravovyi status konsultatyvno-doradchyykh orhaniv pry Prezydentovi Ukrainy v suchasnykh umovakh. *Erlikhivskyi zhurnal*. Issuer. 6. URL: <https://journals.chnu.chernivtsi.ua/index.php/Ehrlich/article/view/21/14>

5. Pro Radu natsionalnoi bezpeky i oborony Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 05.03.1998 r. № 183/98-VR. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. (VVR)*. 1998. № 35. art.237. Redaktsiia vid 29.07.2023r. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/183/98-%D0%B2%D1%80#Text>
6. Pro Polozhennia pro Predstavnyka Prezydenta Ukrainy u Verkhovnii Radi Ukrainy: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 15.02.2008 r. № 133/2008. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy*. 2008. № 13. art. 323. URL <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/133/2008#Text>
7. Pro Polozhennia pro Predstavnyka Prezydenta Ukrainy u Kabineti Ministriv Ukrainy: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 15.02.2008 r. № 132/2008. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy*. 2008. № 13. art. 322. URL<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/132/2008#Text>
8. Pro Predstavnyka Prezydenta Ukrainy u Konstytutsiinomu Sudi Ukrainy: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 27.07.2007 r. № 667/2007. *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy*. 2007. № 57. art. 2276. Redaktsiia vid 16.01.2013 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/667/2007#Text>
9. Konstytutsiia Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 r. № 254k/96-VR. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. (VVR)*. 1996. № 30. art. 141. Redaktsiia vid 01.01.2020 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

I. V. Yakoviyk, O. Yu. Lialiuk

Auxiliary Bodies to the President of Ukraine in the Mechanism of Public Power Exercise

Abstract. *The article is devoted to the analysis of the role and functions of auxiliary bodies under the President of Ukraine in the mechanism of exercising public authority.*

The paper analyses regulatory and legal acts governing the activities of auxiliary bodies under the President of Ukraine. The legal status and functions of these bodies are considered, as well as their influence on strategic decision-making. The main problems and challenges faced by these bodies are highlighted, in particular, the duplication of powers, their lack of transparency and limited forms of implementation.

The paper highlights the relevance of the functioning of auxiliary bodies under the President of Ukraine in the context of the growing legal status of the President, especially in the context of martial law in Ukraine, in connection with which auxiliary bodies are becoming the main centres for the development of presidential decisions and are gaining the opportunity to significantly influence

the implementation of public administration, European integration, decentralisation and anti-corruption reforms. At the same time, the effectiveness of the activities of auxiliary bodies under the President of Ukraine requires improvement of the current legislation in order to increase the transparency of their work and avoid excessive concentration of power.

Particular attention is paid to issues of interaction between these bodies and other public authorities, their contribution to the coordination of political processes and ensuring the effective exercise of presidential powers.

The paper also draws attention to the institution of representatives of the President of Ukraine as an important component of the President's administration in the process of forming and implementing state policy. Particular attention is paid to the positions of representatives of the President of Ukraine in the Verkhovna Rada of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine, and the Constitutional Court of Ukraine, as positions that are included in the structure of the head of state's apparatus and whose activities contribute to the balance of power, increasing the effectiveness of state policy, and strengthening democratic processes in Ukraine.

Key words: *President of Ukraine, state policy, auxiliary bodies, auxiliary bodies under the President of Ukraine, the apparatus of the head of state, implementation of presidential powers, representatives of the President.*